

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013 în cauza penală privindu-l pe

Veșca Iurii Andrei, născut la 26 iunie 1989, originar și domiciliat în r-nul Telenești, str.M.Eminescu 28.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 27.06.2012 pînă la 17.01.2013,

instanța de apel de la 12.02.2013 pînă la 28.05.2013,

instanța de recurs de la 16.10.2013 pînă la 18.12.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 17 ianuarie 2013 Veșca Iurii a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal la 4 ani închisoare.

În baza art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 10.08.2010, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Conform art.87 alin.(2) Cod penal, s-a dispus executarea de sine stătător a pedepsei aplicate lui Veșca Iurii în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal sub formă de amendă în mărime de 15000 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța a constatat că Veșca Iurii, la 05 mai 2012, ora 12.30, aflându-se în scuarul centrului comercial „Unic”, amplasat pe bd.Ștefan cel Mare 8, mun.Chișinău, intenționat, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea cet.Basoc Vadim, l-a lovit pe acesta peste mîină, în urma cărui fapt ultimul a scăpat jos banii în sumă de 600 lei, după care i-a sustras în mod deschis, părăsind locul comiterii infracțiunii.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal conform indicilor calificativi - „jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei”.

Instanța și-a motivat soluția prin faptul că, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal, acestuia fiindu-i eronat incriminat calificativul - săvîrșirea jafului cu cauzarea prejudiciului material considerabil, deoarece din declarațiile părții vătămate rezultă că suma de 600 lei pentru ea nu este considerabilă, dat fiind că dispune de venituri provenite din activitatea de muncă, precum și din sursele financiare acordate de părinți, iar toate dubiile în probarea învinuirii sînt interpretate în favoarea inculpatului.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul R.Medeleanu în numele inculpatului Iu.Veșca, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate din art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal în art.187 alin.(1) Cod penal cu încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, invocând că prima instanță greșit a reținut în acțiunile inculpatului agravanta „cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei”, deoarece, reieșind din materialele cauzei, acuzarea nu a probat existența acesteia, precum nu a prezentat nici probe care ar dovedea faptul aplicării cărorva lovituri părții vătămate, mai mult ca atât, însăși partea vătămată fiind audiată în ședința de judecată, a confirmat că inculpatul nu l-a lovit peste mână, doar l-a atins, fapt ce nu i-a provocat nici o durere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, a fost admis apelul avocatului Roman Medeleanu în numele inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iurii Veșca a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Cod penal și încetat procesul penal din motivul împăcării părților.

4.1. În fapt, instanța de apel a constatat că Veșca Iurii, la 05 mai 2012, ora 12.30, aflîndu-se în scuarul centrului comercial „Unic”, amplasat pe bd.Ștefan cel Mare 8, mun.Chișinău, intenționat, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, l-a atins peste mână pe cet.Basoc Vadim, fără a-i cauza dureri în urma cărui fapt ultimul a scăpat jos banii în sumă de 600 lei, după care în mod deschis a sustras suma nominalizată, părăsind locul comiterii infracțiunii.

În motivarea soluției date instanța de apel a menționat că prima instanță neîntemeiat a încadrat acțiunile lui Iu.Veșca în prevederile art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal, deoarece din declarațiile părții vătămate rezultă că inculpatul nu a avut intenția de a-l lovi și nici nu l-a lovit de fapt, unicul scop care-l urmărea acesta era sustragerea banilor.

Totodată, Colegiul a reținut că lovitura peste mână nu a fost aplicată cu putere, fiindcă din declarațiile părții vătămate date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe reiese că inculpatul „l-a atins peste mână”, cu concretizarea că „Iu.Veșca i-a dat peste mână și banii au căzut, lovitura nu a fost din putere, durere în mână nu a simțit”, la fel în baza procesului-verbal de confruntare între inculpat și V.Basoc, ultimul nu a indicat că ar fi simțit careva durere în urma loviturii aplicate peste mână.

Instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe referitor la „lovitura cu putere peste mîna părții vătămate aplicată de către inculpat”, contravine materialelor cauzei penale și în primul rînd declarațiilor părții vătămate, care nici la urmărirea penală, nici în cadrul ședinței primei instanțe nu a confirmat că lovitura a fost „cu putere”, fiind doar o apreciere neobiectivă a instanței, ceea ce se confirmă și prin faptul că la recunoașterea inculpatului după fotografie V.Basoc ar fi confirmat că „l-a recunoscut pe inculpat ca fiind persoana care la 5 mai 2012 l-a lovit peste mână, în rezultat a scăpat jos suma de 600 lei care a fost sustrasă de inculpat”, fapt ce contravine conținutului acestui proces-verbal în care este indicat doar că „l-a recunoscut pe Iu.Veșca care i-a sustras banii” (f.d.13), iar potrivit materialelor cauzei, la partea vătămată careva vătămări nu au fost depistate și în acest sens nu există nici un raport de expertiză la materialele cauzei, iar acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe în sensul aplicării intenționate a loviturii de către inculpat ce ar duce la cauzarea unor dureri fizice, fiind combătute prin declarațiile părții vătămate.

Astfel, instanța de apel, ținînd cont de principiul „in dubio pro reo”, întrucît orice incertitudini legate de calificare urmează a fi tratate în folosul făptuitorului, a conchis asupra reîncadrării acțiunilor inculpatului în prevederile art.187 alin.(1) Cod penal - ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

Instanța a concluzionat că este întemeiat argumentul apărării cu privire la încetarea procesului penal, pe motivul împăcării părților exprimată în ședință de partea vătămată și inculpat, deoarece conform art.109 alin.(1) Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar infracțiunea prevăzută la art.187 alin.(1) Cod penal, stabilită a fi comisă de inculpatul Iu.Veșca, se atribuie la infracțiunile mai puțin grave, conform art.16 alin.(3) Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței, considerând neîntemeiată concluzia instanței privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.187 alin.(1) Cod penal și încetarea procesului penal în privința acestuia, pe motivul împăcării părților care, în opinia sa, a dat o apreciere greșită probelor aduse în confirmarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal. Recurentul consideră că vinovăția inculpatului în aplicarea loviturii peste mâna lui V.Basoc produsă cu putere este dovedită prin probele acumulate și prezentate de partea acuzării, și anume procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie; procesele-verbale de confruntare dintre învinuit și partea vătămată și martorul N.Hîncu; procesul-verbal de audiere a martorului N.Hîncu. Instanța urma să aprecieze critic poziția părții vătămate, care și-a modificat declarațiile în detrimentul examinării obiective a cauzei, avînd scopul de a ușura poziția inculpatului.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și și-a motivat soluția în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de inculpat, astfel că decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor cauzei, Colegiul reține că instanța de apel corect a stabilit starea de fapt și vinovăția lui Iu.Veșca în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Cod penal, în concordanță deplină cu probele administrate, în baza principiului contradictorialității, amplu analizate și just apreciate.

Astfel, instanța a menționat că din probele administrate în cauză, cercetate suplimentar în ședința instanței de apel, și anume declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorului N.Hîncu, precum și actele cauzei - plîngerea părții vătămate Iu.Veșca; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie; procesul-verbal de confruntare dintre învinuitul Iu.Veșca și partea vătămată V.Basoc, cu certitudine se dovedește faptul săvîrșirii de către inculpatul Iu.Veșca a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

Probele indicate sînt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială, acestea au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Astfel, reieșind din probele sus-menționate, instanța de apel just a conchis că în cadrul anchetei judecătorești nu au fost prezentate probe certe ce ar dovedi intenția lui Iu.Veșca în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele sus indicate și neîntemeiat a exclus din învinuirea inculpatului semnul calificativ – „cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei” nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece ca probe acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanță conform legislației în vigoare.

Totodată, Colegiul menționează că, potrivit legislației în vigoare, violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimei e considerată cauzarea unei vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății precum și aplicarea intenționată a loviturilor sau a altor acțiuni violente care au cauzat dureri fizice.

După cum rezultă din materialele cauzei, la partea vătămată nu au fost depistate careva vătămări corporale, mai mult, din declarațiile acestuia rezultă că dînsul, fiind atins peste mîină de inculpat, nu a simțit careva dureri fizice.

Prin urmare, instanța de apel corect a considerat ca neîntemeiată constatarea primei instanțe, precum că inculpatul a aplicat o lovitură cu putere peste mîină lui V.Basoc, deoarece, după cum s-a menționat mai sus, partea vătămată a declarat că inculpatul doar l-a atins peste mîină și banii au căzut, lovitura nu a fost cu putere și durere în mîină nu a simțit, la fel și în cadrul confruntării V.Basoc nu a indicat că ar fi simțit careva durere în urma atingerii peste mîină, mai mult, la acesta nu au fost constatate careva vătămări și, în acest sens, la materialele cauzei nu există nici un raport de expertiză medico-legală.

Astfel, analizînd materialele cauzei și decizia atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În atare situație, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013 în cauza penală în privința lui Veșca Iurii, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă